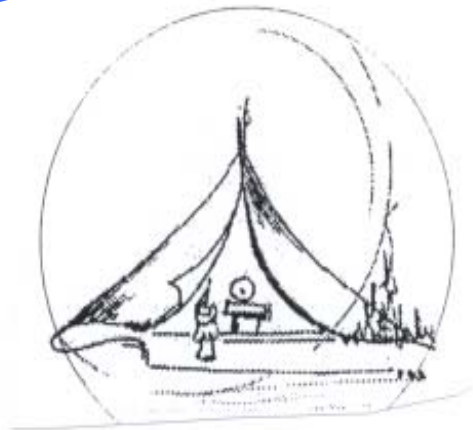

CENACOLE DE RUGĂCIUNE

pentru a invoca

**pentru a invoca
reconcilierea**

NR. 10

octombrie

Surorile lui Isus Răscumpărătorul,
Onești - Slănic Moldova

„CRED CA ADORAȚIA

ESTE OPERA CEA MAI

FOLOSITOARE ÎN LUME”

În epoca noastră caracterizată de viteză și de eficiență, de o activitate frenetică în care omul aleargă în urma timpului și este continuu depășit de evenimentele și de schimbările rapide, poate să pară anacronism să vorbești despre simțul transcendenței, al contemplației și al adorației. Totuși de acestea omul are mai multă nevoie, este o necesitate urgentă pe care din păcate deseori caută să o satisfacă cu experiențe devastatoare.

Dar Biserica nu renunță să vorbească de Isus Cristos singurul Răscumpărător care a asigurat prezența Sa în toate zilele până la sfârșitul lumii. El se face prezent mai ales în sacramentul altarului, sub semnul pâinii și al vinului consacrate și, conștientă de a avea în Euharistie comoara sa inestimabilă, Biserica nu va putea niciodată să renunțe la a o înconjura cu devoțiunea care îi este datorată, adică adorația.

Este o valoare specifică Familiei noastre Religioase încă de la originile sale. Fondatoarea Victorine Le Dieu, o trăia cu intensitate și îndemna să fie primul scop pentru toți aceia care aveau la spiritualitatea sa.

Pe urmele sale să intensificăm rugăciunea noastră de adorație în fața Celui care este Domnul timpului și al istoriei și care a implantat cortul său în mijlocul oamenilor pentru a-i educa să stea cu Dumnezeu. Crediința care în mulți pare să nu mai aibă consistență sau incizie asupra vieții, este totuși un foc care ținut aprins în inima câtorva, poate încă să aprindă întreaga lume.

"FIUL LUI DAVID, AI MILĂ DE MINE"

EXPUNEREA SF. SACRAMENT

- ◆ Cântec

RUGĂCIUNE DE INTRODUCERE

Doamne Isuse, cred că ești prezent în Sfânta Euharistie viu și real, tot ceea ce face din tine o persoană, Fiul omului și Fiul lui Dumnezeu, totul e prezent.

Cred că Tu ești prezent și te ador.

Ești prezent, Tu Doamne Cristoase, născut la Betleem din Fecioara Maria, răstignit pe Calvar, înviat a treia zi și ridicat în slava cerească la dreapta Tatălui.

Prezența Ta Doamne este misterioasă și invizibilă; chiar dacă nu văd nimic, chiar dacă nu simt nimic, cred cu tărie, o, Doamne că Tu ești în mod real prezent, pentru că Tu ai spus!

Acest lucru cere din partea noastră o credință vie. Doamne mărește credința noastră, Doamne dă-ne o credință care știe să iubească.

Tu care ne privești, Tu care ne ascuți, Tu care ne vorbești: luminează-ne mintea pentru a putea crede mai mult; reîncălzește inima noastră pentru a Te putea iubi mai mult! Prezența Ta inefabilă și sublimă să ne atragă, să ne pătrundă, să ne cucerească, așa încât să ne profesăm credința în Tine: „Domnul meu și Dumnezeul meu!”

◆ **SĂ-L INVOCĂM PE DUHUL SFÂNT
PENTRU A CONDUCE ȘI A SUSȚINE RUGĂCIUNEA
NOASTRĂ**

Vino, Duhule Sfinte, vino! Fă să strălucească razele tale luminoase, îndepărtează întunericul din mințile noastre și deschide-ne ochii

Reanimă inimile noastre descurajate, o, Duh ceresc; dăruiește-ne să cădem cu o speranță umilă la picioarele Răscumpărătorului nostru.

Redă putere credinței noastre slăbite, îndepărtează îndoielile și temerile noastre și aprinde în inimile noastre flacăra iubirii fără sfârșit.

Fă, să ne convingem de păcatul nostru, pentru ca apoi să ne duci în fața Sângelui lui Isus și să revelezi ochilor noștri plini de stupoare iubirea secretă pe care Dumnezeu o nutrește pentru noi.

Ești Tu cel care redai curăția inimii noastre Tu cel care sfințești sufletele, Tu cel care reverși pretutindeni viața nouă și faci să fie nou orice lucru.

Stabilește-te deci, în inimile noastre, eliberează mințile noastre de orice sclavie și atunci vom cunoaște, vom lăuda și vom iubi pe Tatăl și pe Fiul împreună cu Tine.

(Joseph Hart)

- **Cântec**

Să stăm în prezența ta

1. „Eu sunt cu voi în toate zilele până la sfârșitul timpurilor”. Acum Tu ești aici, Isuse, în fața noastră, înaintea ochilor noștri, în misterul tău de iubire, care exprimă prezența ta reală. Tu , cel veșnic, ești în fața timpului nostru care trece, în fața istoriei noastre, în fața speranței noastre, înaintea vieții noastre.

2. Dăruiește-ne ochi capabili de a vedea peste ceea ce văd, urechi care să asculte ceea ce liniștea ta ne spune, o inimă mare pentru a primi măreția Iubirii Tale!

1. Într-adevăr, Sfânta Euharistie ne îndeamnă mereu să gândim mai presus de ceea ce simțurile noastre percep, dincolo de sentimentele noastre. A adora înseamnă a-l recunoaște pe Dumnezeu. A sta aici, înaintea Ta, Isuse, înseamnă să-Ți premitem să intri în adâncul nostru.

2. Doamne, intră în viața mea, intră în nopțile întunecate ale credinței mele, în temerile mele, în căderile mele, în perplexitățile mele. Chiar când mă voi simți gol pe dinăuntru și cu mâinile goale, atunci Tu te gândești la mine și îmi spui și mie ca și discipolilor tăi: „Aveți ceva de mâncare?”.

1. A adora înseamnă să văd. A adora înseamnă să te întâlnești cu Cel care te privește și care ne-a dăruit lumina sa pentru a-L putea vedea. A adora înseamnă să-ți pese de El și Lui să-i pese de noi.

2. Logica ta Doamne, este împotriva a ceea ce lumea gândește. Tu ne ceri ceva nu doar atunci când nu suntem dispuși să-ți dăm, dar

chiar și atunci când nu avem nici pentru noi. De câte ori nu ne regăsim în astfel de situații.

1. Măinile mele pot doar să țină strâns două pâini și puțini peștișori: aceasta este adevărata mea abundență. Mă găsesc înaintea Ta cu toată sărăcia mea, fără cuvinte, dezorientat, gata să-ți vorbesc despre toată viața mea, despre toată experiența mea.

2. Doar acum pot să înțeleg ceea ce îmi spui în Evanghelie: „Aruncați năvodul în partea dreaptă a bărcii și veți găsi”. Ca și apostolii trebuie să învăț să urmez ceea ce-mi sugerezi, să arunc năvodul în partea justă, să descopăr generozitatea și bunăvoința lui Dumnezeu față de cei care se încred în El!

1. Ceea ce contează este să aruncăm năvodul în partea bună, adică în acea parte în care noi nu ne încredem decât în El, pentru că în partea noastră nu vom descoperi decât falimentul nostru.

2. Învăță-ne, Doamne, să ne abandonăm în Tine. Învăță-ne să te recunoaștem și să strigăm: „Este Domnul!”. Învăță-ne să atragem privirea altora asupra Ta, să credem în Tine, să Te iubim mereu și în tot locul.

Din Evanghelia după Sfântul Luca (11, 1-13.)

După acestea, Isus s-a arătat din nou discipolilor lângă Marea Tiberiadei și li s-a arătat astfel:

Erau împreună Simon Petru și Toma, cel numit Geamănul, Natanael din Cana Galileii, fiii lui Zebedeu și alți doi dintre discipolii lui.

Simon Petru le-a spus: „Mă duc să pescuiesc”. Ei i-au zis: „Mergem și noi cu tine”. Au ieșit și s-au urcat în barcă, dar în noaptea aceea nu au prins nimic. Când era de acum dimineață, Isus stătea pe mal, dar discipolii nu știau că este Isus.

Așadar, Isus le-a zis: „Copii, nu aveți ceva de mâncare?” I-au răspuns: „Nu!” Atunci le-a zis: „Aruncați năvodul în partea dreaptă a bărcii și veți găsi”. Ei l-au aruncat și nu-l mai puteau trage, din cauza mulțimii peștilor. Atunci, discipolul acela pe care Isus îl iubea i-a spus lui Petru: „E Domnul!” Simon Petru, auzind că este Domnul, s-a încins cu haina – pentru că era dezbrăcat – și s-a aruncat în mare. Ceilalți discipoli au venit cu barca – pentru că nu erau departe de uscat, ci la vreo două sute de coți – trăgând cu ei năvodul cu pești. Când au coborât pe uscat, au văzut un foc cu jar, pește pus deasupra și pâine.

Isus le-a zis: „Aduceți din peștii pe care i-ați prins acum!”

Atunci, Simon Petru a urcat în barcă și a tras la mal năvodul plin cu o sută cincizeci și trei de pești mari. Și, deși erau așa de mulți, năvodul nu s-a rupt.

Isus le-a zis: „Veniți și mâncați!” Și nici unul dintre discipoli nu îndrăznea să-l întrebe „Tu cine ești?” căci știau că este Domnul. Isus a venit, a luat pâinea și le-a dat-o; la fel și peștele.

Aceasta a fost de acum a treia oară că Isus s-a arătat discipolilor, după ce a înviat din morți.

◆ Cântec

CUVÂNTUL DEVINE RUGĂCIUNE

Doamne și noi am avut ispita de a face precum Petru și apostolii, de a ne întoarce înapoi, de a abandona aventura credinței, riscurile sale, incertitudinile sale și de a ne mulțimi cu o viață liniștită, fără prea multe griji.

Doamne și nouă ni s-a întâmplat să ne întoarcem acasă cu mâinile goale după ce am obosit toată noaptea și e trist să știi că ai lucrat degeaba deoarece ni se pare că suntem inutili și incapabili.

Tu ne ieși în întâmpinare, Isuse, așa cum ai făcut cu Petru și cu ceilalți apostoli. Ne pui înaintea foamea noastră, durerile noastre, căderile noastre dar nu pentru a ne umili. Ne ceri să ne întoarcem în larg, să abandonăm prezumțiile noastre, pentru a ne încrede în mod total Tine, pentru a arunca năvodul acolo unde vrei Tu.

Și, asistăm astfel la o pescuire minunată, o pescuire nemaivăzută până acum, un succes de neimaginat. Avem nevoie de Tine, Dumnezeule Înviat, avem nevoie de prezența ta care îndepărtează dezamăgirile noastre, avem nevoie de cuvântul tău care trasează drum în mijlocul rătăcirilor, avem nevoie de pâinea ta care ne susține în pelerinajul nostru

Nesiguranța discipolilor în fața Domnului Înviat din morți, este și nesiguranța noastră în raport cu semnele sărace ale Euharistiei, în fața căreia suntem invitați să-L recunoaștem pe Isus viu în mijlocul nostru, în mod real prezent sub speciile pâinii și a vinului.

Trimite Duhul tău sfânt, o, Doamne, pentru ca noaptea sterilă a vieții noastre să se transforme într-o aură radioasă în care să-L recunoaștem pe Fiul tău Isus, prezent în mijlocul nostru.

Să se aprindă în noi Duhul tău, pentru a deveni martori ai lui Isus ca și Petru, ca și Ioan și să ieșim, în fiecare zi, la pescuirea împărăției tale.

Creează în noi, Doamne, tăcere pentru a asculta vocea ta, pătrunde inimile noastre cu sabia Cuvântului tău, pentru ca la lumina înțelepciunii tale, putem să apreciem valoarea lucrurilor pământești și a celor veșnice, să devenim liberi și săraci pentru împărăția ta, să mărturisim lumii că Tu ești viu în mijlocul nostru ca și sursă de fraternitate, de dreptate și de pace. Amin.

CU VICTORINE SĂ ACLAMĂM

Lui Dumnezeu singur trebuie să-i dăm slavă, pe El singur trebuie să-l iubim, numai pentru El trebuie să ne jertfim, El singur ne dă mântuirea. El este începutul, el singur țelul suprem. El singur ne dă ziua pentru el singur faptele și iubirea.

Slavă numai lui Dumnezeu! Să-i fim recunoscători!

El este Tatăl nostru și cere toată iubirea noastră.

Slavă Tatălui, slavă fără încetare Fiului său unul născut și Duhului iubirii! Numele lor să fie de trei ori binecuvântat. Doamne vie împărăția ta! Ca eu să trăiesc pentru a te binecuvânta și să mă jertfesc în tine pentru veșnicie. Doamne vie împărăția ta!

SĂ NE RUGĂM ÎMPREUNĂ

Să înălțăm către Tatăl, în numele lui Cristos prezent în mijlocul nostru în misterul euharistic, cererile noastre și cu încredere să spunem:

Luminează, Doamne, drumul nostru

- Susține, Doamne, Biserica, chemată să slujească umanitatea timpului nostru, încrezându-se doar în Tine, lăsându-se luminată de Cuvântul Tău și să te imite dăruindu-se cu generozitate. Să ne rugăm.

- Pentru Sfântul Părinte Papa, episcopi, diaconi, persoane consacrate: Dumnezeu care i-a ales chemându-i pe nume și i-a pus să păstreze și să sfințească poporul său, să-i păstreze în iubire și să le dea rod fecund de noi și sfinte vocații. Să ne rugăm
- Pentru ca puterea Duhului Sfânt să ne ajute să renunțăm la idolii pe care noul păgânism i-a construit sub forma risipei, a desfrâului și a indiferenței față de aproapele. Să ne rugăm.
- Pentru cine trăiește în durere, în plâns, în suferință: vindecă rănilor acestei umanități și fă să înflorească în toate inimile speranța, consolarea, seninătatea. Să ne rugăm
- Pentru părinți: în fața deciziilor fiilor lor să nu se descurajeze ci să le dea curaj și să-i îndrume cu toleranță și speranță. Să ne rugăm.
- Tinerii să găsească mereu în părinții lor persoane care așteaptă cu răbdare reîntoarcerea lor și mai ales să fie persoane care îi iubesc. Să ne rugăm
- Pentru cei care suferă sau sunt bolnavi, să știe să asocieze suferințele lor cu suferințele crucii lui Cristos care mântuiește lumea. Să ne rugăm

Rugăciune – prin mijlocirea Victorinei..

Preasfântă Treime, Atotputernicie infinită, Te ador,
 Te iubesc și Te rog, dacă acest lucru este conform voinței Tale,
 să glorifici pe slujitoarea Ta, Sora Victorine Le Dieu,
 apostol înflăcărat al ispășirii și al reconcilierii.
 Ea, atrasă de iubirea Ta infinită, dăruită nouă în Euharistie,
 ți-a consacrat întreaga sa viață pentru a colabora cu Cristos,
 „Unicul Răscumpărător” la opera mântuirii
 și a-l readuce pe om în unitatea Sfintei Treimi.

Prin mijlocirea ei și pentru meritele sale,
Te implor, Dumnezeu meu,
să-mi acorzi harul pe care ți-l cer din toată inima.
fă ca fiecare om și toate popoarele să se deschidă la dialog și la reconciliere
și în lumea întreagă să domnească pacea.
Primește rugăciunea mea, Părinte, izvorul oricărei sfințenii,
prin Isus Cristos Răscumpărătorul nostru
care împreună cu Tine și cu Duhul Sfânt viețuiește și domnește
în vecii vecilor. Amin.

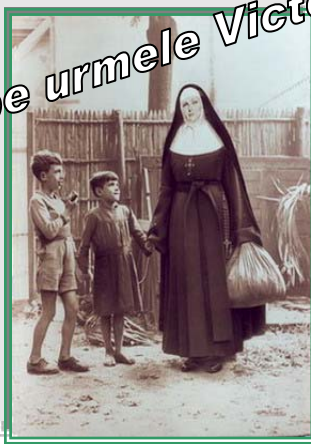
Tatăl nostru

SĂ NE RUGĂM:

Te rugăm, Doamne, mărește credința noastră, purifică iubirea noastră pentru ca ochii noștri să devină capabili de a recunoaște prezența ta și inima noastră să te iubească și să te adore mai ales în Sfânta Euharistie, Misterul prezenței tale reale în mijlocul nostru. Întinde mâna Ta peste omenirea obosită și deznădăjduită: dăruiește-ne o credință îndrăzneată în mărturia profetică a Împărăției Tale. Prin Cristos Domnul nostru. Amin.

- ◆ **Cântec pentru repunerea Sf. Sacrament.**
- ◆ **Cântec sau rugăciune la Sf. Fecioară Maria**

pe urmele Victorinei

În bicentenarul nașterii sale 1809 - 2009

Victorine Le Dieu cine este ?

Victorine Le Dieu ; o viață al cărei mesaj a străbătut hotarele timpului și spațiului și care se distinge în angajarea concretă a tuturor acelor care l-au primit și care-l întrupează cu fidelitate în existența cotidiană.

Dar... care este darul de har pe care Duhul l-a trezit în inima ei ?

Să parcurgem în fugă evenimentele mai semnificative ale existenței sale din care a izvorât acel ideal de viață ce a lăsat urme de neșters în istoria ei și a noastră.

Victorine se naște la Avranches, în Franța, la 22 mai 1809. este imediat după revoluția care a zguduit profund națiunea și a dus la consecințe inevitabile: indiferență religioasă, anticlericalism, societate dezorganizată, suflete tulburate, copii părăsiți, ură violență, teroare, dispreț... o întregă gamă de situații care o solicită direct și imediat.

Intr-o ascultare profundă de Acela care o cheamă, intuiește care trebuie să fie răspunsul său: să colaboreze cu Cristos la opera de răscumpărare.

În scrierile sale autobiografice notează. "Atracția spre retragerea absolută devenea tot mai puternică, dar, înțelegând și trebuința de a avea adevărați misionari în țările care se consideră civilizate, de a avea case pentru a primi sau ocroti, cel puțin pentru un timp, sărmane suflete decăzute, sau în pericol pe marea acestei

lumi, în fața unor scandaluri mereu mai mari, am simțit nevoia unei imense ispășiri”.

A ispăși, a împăca, a reface unitatea în iubire, a sluji cu suflet umil pe frați, în special pe cei loviți de păcat, de marginalizare, de sărăcie, a adora pe Cristos în Euharistie, devin marile valori pentru care își angajează întreaga ei existență.

Dificultăți de tot felul, neînțelegeri continue, așteptări îndelungi, răspunsuri dezamăgitoare, refuzuri inexplicabile întrețes fără încetare drumul său, dar ea nu se descurajează. Poartă în inimă un mare ideal pentru care merită să se zbată, să învingă obstacolele, să riște, să-și dea viața.

“Iată slujitoarea Domnului. Fiat!” este refrenul obișnuit care bate ritmul drumului ei, bătaia inimii ei unde palpită puternic o singură dorință: “A lucra cu Isus Răscumpărătorul și Maica Reconciliatoare pentru mântuirea lumii”.

Euharistia este centrul vieții sale, este punctul constant de referință ce dă sens idealului său, este sacramentul iubirii lui Dumnezeu care reface unitatea a tot ce este frânt, rănit, zdrobit... din celebrarea și adorarea acestui mister de iubire, Victorine își trage puterea pentru misiunea sa în Biserică și în lume.

“Isus este singurul și adevăratul răscumpărător”. Prin El, cu El omenirea întregă este readusă la Tatăl, în puterea Duhului Sfânt.

La 15 ianuarie 1863, Victorine obține o audiență particulară la Papa Pius al IX – lea, care aprobă nașterea unei noi familii religioase: Congregația Surorilor lui Isus Răscumpărătorul. Victorine își trăiește ultimii ani de viață la Roma, unde la 26 octombrie 1884 își încheie existența pământească spre a continua, așa cum ea însăși spunea, adorația perpetuă în cer.

Idealul Victorinei are orizonturi vaste: ea vrea ca la el să participe toți aceia care, în diferite stări de viață, sunt chemați de Duhul Sfânt să împărtășească acest dar în Biserică:

“Gândul meu și dorințele mele aparțin tuturor în toate locurile... este un har pe care Domnul îl acordă în aceste timpuri din urmă care au mai mult ca oricând nevoie de ispășire și răscumpărare”.